

วารสาร มหาจุฬาราชการ

Mahachula Academic Journal

ISSN : 2408 1078

ปีที่ ๓ ฉบับที่ ๑ มกราคม – มิถุนายน ๒๕๕๙

Vol.3. No.1 January – June 2016

● วัตถุประสงค์

วารสารมหาจุฬาราชการ เป็นวารสารวิชาการ ราย ๖ เดือน (ปีละ ๒ ฉบับ) คือ ฉบับที่ ๑ เดือน มกราคม-มิถุนายน, ฉบับที่ ๒ เดือนกรกฎาคม-ธันวาคม ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการผลิตผลงานทางวิชาการและงานวิจัยด้านพระพุทธศาสนา เพื่อให้บริการทางวิชาการด้านพระพุทธศาสนาแก่สังคม เพื่อเป็นเวทีแลกเปลี่ยนแนวคิดทางพระพุทธศาสนา เพื่อสนับสนุนให้เกิดวารสารทางวิชาการกลางของมหาวิทยาลัย ในการเผยแพร่บทความวิชาการและบทความวิจัยแก่ผู้บริหาร คณาจารย์ นักวิชาการ นักวิจัย และนิสิต นักศึกษา ในระดับบัณฑิตศึกษา ในมิติทางด้านศาสนาและปรัชญา พระพุทธศาสนาบูรณาการกับศาสตร์สมัยใหม่ ในขอบข่ายเนื้อหาสาขาวิชาสังคมวิทยา ศิลปศาสตร์ และสหวิทยาการด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ เปิดรับบทความทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

- บทความที่ส่งมาขอรับการตีพิมพ์ในวารสารมหาจุฬาราชการ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จะต้องไม่เคยตีพิมพ์หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตีพิมพ์ในวารสารอื่น ผู้เขียนบทความจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเสนอบทความวิชาการหรือบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในวารสารมหาจุฬาราชการ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อย่างเคร่งครัด รวมทั้งระบบการอ้างอิง ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของวารสาร
- ทุกบทความที่ตีพิมพ์เผยแพร่ได้รับการตรวจสอบทางวิชาการจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) อย่างน้อย ๒ ท่านต่อบทความ
- ทรัพย์สินและความคิดเห็นที่ปรากฏในบทความวารสารมหาจุฬาราชการ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนบทความนั้น และไม่ถือเป็นทรัพย์สินของความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการ วารสารมหาจุฬาราชการ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

● เจ้าของ

กองวิชาการ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

สำนักงานอธิการบดี ห้อง ๓๐๕ เลขที่ ๗๙ หมู่ ๑ ถนนพลโยธิน ตำบลลำไทร อำเภอลำลูกกา จังหวัด

พระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐ โทรศัพท์ ๐๓๕ ๒๔๘๐๐๐ ต่อ ๘๗๗๓, โทรสาร ๐๓๕ ๒๔๘๐๑๓

www.jma.mcu.ac.th

● ที่ปรึกษาวารสารมหาจุฬาราชการ

พระพรหมบัณฑิต, ศาสตราจารย์ ดร.

อธิการบดี

พระศรีคัมภีร์ญาณ, ศาสตราจารย์ ดร.

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

พระสุธีธรรมาวุธ, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.

คณบดีคณะพุทธศาสตร์

พระครูโสภณพุทธศาสตร์, ดร.

คณบดีคณะครุศาสตร์

พระครูสังฆรักษ์เอกภัทร อภินโน, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณบดีคณะมนุษยศาสตร์

พระครูปริยัติกิตติธำรง, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

● บรรณาธิการ

พระมหาหรรษา ธมฺมหาโส, รองศาสตราจารย์ ดร.

● หัวหน้ากองบรรณาธิการ

นายสุชนา ศิริธัญญ์

● กองบรรณาธิการ :

พระมหาสมบุญ วุฑฒิกโร,ดร.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทพ พรหมเลิศ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วุฒินันท์ กันทะเตียน

มหาวิทยาลัยมหิดล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนตรี สิริโรจนานันท์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ มั่งมีสุขศิริ

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ดร.วีรชาติ นิ่มอนงค์

มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

ดร.อุทัย สติมัน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

ดร.วันชัย สุขตาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

นายสุภฐาน สุตาจันทร์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

● คณะกรรมการกลั่นกรองบทความวารสารทางวิชาการ (Peer Review)

สาขาวิชา ศาสนา, ปรัชญา, พระพุทธศาสนา, ครุศาสตร์, มนุษยศาสตร์, สังคมศาสตร์

■ ผู้ทรงคุณวุฒิภายในมหาวิทยาลัย

พระศรีคัมภีร์ญาณ, ศาสตราจารย์ ดร.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พระมหาหรรษา ธมฺมหาโส, รองศาสตราจารย์ ดร. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พระสุธีวรญาณ, รองศาสตราจารย์ ดร.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พระสุธีธรรมานุวัตร, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ศาสตราจารย์ ดร.บุญทัน ดอกไธสง

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ศาสตราจารย์ ดร.จำนงค์ อติวัฒนสิทธิ์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์ ดร.สมิทธิพล เนตรนิมิตร

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์ชูศักดิ์ ทิพย์เกษร

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์ ดร.ชาติชาย พิทักษ์ธนาคม

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุยะพรหม

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์ ดร.สมชัย ศรีนอก

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์รังษิ์ สุทนต์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริวัฒน์ ศรีเครือดง

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เรียงชัย หมั่นชนะ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยูร สุยะใจ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โกนิษฐ์ ศรีทอง

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระกาญจน์ กนกกมลเศ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประพันธ์ ศุภษร

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฏฐ์ ศรีดี

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

■ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย

ศาสตราจารย์ พิเศษ อติศักดิ์ ทองบุญ

ราชบัณฑิต

ศาสตราจารย์ ดร.วิษระ งามจิตรเจริญ

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

รองศาสตราจารย์ ดร.สมาน งามสนิท

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

รองศาสตราจารย์ ดร.สำเนียง เลื่อมใส

มหาวิทยาลัยศิลปากร

รองศาสตราจารย์ ดร.จินดา จันทร์แก้ว

มหาวิทยาลัยบูรพา

(๕)

รองศาสตราจารย์ ดร.วิชชุดา หุ่นวิไล
รองศาสตราจารย์ ดร.เมธาวี อุดมธรรมมานภาพ
รองศาสตราจารย์ ดร.ประเวศ อินทองปาน
รองศาสตราจารย์ ดร.สนธิ สัตโยภาส
รองศาสตราจารย์ ดร.เสริมศรี ไชยศรี
รองศาสตราจารย์ สยาม คำปรีดา
รองศาสตราจารย์ ดร.สุวิญ รักษิตย์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วุฒินันท์ กันทะเตียน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ มั่งมีสุขศิริ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนตรี สิริโรจนานันท์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นลินี ณ นคร
ดร.วีรชาติ นิมนองค์
ดร.ชัยณรงค์ ศรีมันตระ
ดร.มารุต พัฒนา
ดร.ชัยสิทธิ์ ทองบริสุทธิ

ดร.วันชัย สุขตาม

● ฝ่ายประสานงานและจัดการ

พิธีจัญอักษร

พระมหาเอกลักษณ์ จิตตเทโว
นายสุภฐาน สุดาจันทร์
นายธานี สุวรรณประทีป
นายสุรัตน์ คำโสภา

งานสมาชิก

นายสุภฐาน สุดาจันทร์

บันทึกข้อมูล

นายจิระศักดิ์ ธารสุขกระจ่าง

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหิดล
มหาวิทยาลัยศิลปากร
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
มหาวิทยาลัยบูรพา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

นายสินชัย วงษ์จำนงค์
นางสาวสุจิตรา ขวดรัมย์
นายสันตต์ จันทร์ทาทอง

งานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

นายณพดล เพ็ญประชุม

- **นิติกร**

นายธวัช แยมปัว

- **ภาพ/ศิลปะ**

พระมหาสุระศักดิ์ ชีรวโส

- **ออกแบบปก**

นางสาวจุฬารัตน์ วิชานาติ

- **จัดรูปเล่ม**

นายสมบุญรณ์ เพ่งพิศ

- **พิมพ์ที่**

โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เลขที่ ๑๑- ๑๗ แขวงบรมมหาราชวัง

เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๐๐

โทรศัพท์ ๐๒ ๖๒๓ ๕๖๒๔ โทรสาร ๐๒ ๖๒๓ ๕๖๒๓

บทบรรณาธิการ

วารสารมหาจุฬาริชาการ ปีที่ ๓ ฉบับที่ ๑ มกราคม-มิถุนายน ๒๕๕๙ ได้รวบรวมบทความวิชาการของผู้บริหาร ผู้ทรงคุณวุฒิ คณาจารย์ของมหาวิทยาลัย รวมถึงคณาจารย์ต่างสถาบัน ร่วมส่งบทความทางวิชาการมาร่วมตีพิมพ์ เพื่อเป็นการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ ทำให้มีโอกาสดูได้ศึกษาพุทธธรรมและการนำไปประยุกต์กับศาสตร์สมัยใหม่ รวมถึงได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ตามหลักคำสอนทางพระศาสนา อันเป็นการบริการวิชาการแก่สังคม

ในครั้งนี้นักกองบรรณาธิการและคณะทำงานฝ่ายจัดทำวารสารมหาจุฬาริชาการ ได้รับเกียรติจากผู้บริหาร ผู้ทรงคุณวุฒิ คณาจารย์ของมหาวิทยาลัย และคณาจารย์ต่างสถาบัน ได้ส่งบทความวิชาการเพื่อลงตีพิมพ์เผยแพร่ ประกอบด้วยบทความทางวิชาการ เนื้อหาเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาและปรัชญาพระพุทธศาสนากับศาสตร์สมัยใหม่ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และบทความวิจัย ซึ่งรายละเอียดบทความต่างๆ กองบรรณาธิการ ได้กล่าวถึงเนื้อหาของแต่ละบทความโดยสรุปภายในเล่ม ดังนี้

บทความที่ ๑ เรื่อง “พุทธวิธีการบริหารจัดการทางรัฐประศาสนศาสตร์” พระเทพปริยัติเมธี, ผศ.ดร. โดยผู้เขียนเสนอว่า การบริหารจัดการเป็นกระบวนการที่ผู้บริหารที่มีคุณลักษณะจกัขุมามีปัญญามองการณ์ไกล วิธูโร มีความสามารถในการจัดการธุระต่างๆ และนิสสยสัมปันโน มีความมนุษยสัมพันธ์ดีกับผู้อื่น และการใช้อำนาจพิจารณาโครงสร้าง หน้าที่ และการปฏิบัติการ ตลอดจนทรัพยากรต่างๆ เช่น คน เงินวัสดุอุปกรณ์ที่มีอยู่หรือคาดว่าจะมีการจัดการดำเนินงานของสถาบันหรือหน่วยงานนั้นๆ ให้ดำเนินไปสู่จุดหมายที่ต้องการ โดยอาศัยผู้อื่น ประกอบด้วย การวางแผน การจัดองค์การ งานบุคลากร การอำนวยการ และการกำกับดูแล โดยให้กระบวนการบริหาร อันประกอบด้วยองค์ประกอบ ๗ ประการ ที่เรียกว่าหลัก POSDCORB คือ การวางแผนงาน การจัดส่วนงานภายในองค์การ คณะทำงาน การสั่งการ ความร่วมมือประสานงาน การรายงานผลการปฏิบัติงาน และงบประมาณ และการบริหารจัดการในทางพระพุทธศาสนาใช้หลักอภิปธานิยธรรม ทั้ง ๗ มีหมั่นประชุมกันเนื่องนิตย์ เป็นต้น

บทความที่ ๒ เรื่อง “หลักพุทธธรรมกับการดูแลสุขภาพแบบองค์รวมในผู้สูงอายุ” โดยพระสุนทรภิตติคุณ, ผศ. ได้เสนอว่า ผู้สูงอายุเป็นวัยแห่งความเสื่อมถอย แนวคิดทางพระพุทธศาสนาได้กล่าวถึงองค์ประกอบในการดำเนินชีวิตที่มีองค์รวม ๓ ด้านมีชื่อว่าไตรสิกขา คือ (๑) การพัฒนาด้านความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ทั้งสิ่งแวดล้อมด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อมทางสังคม เรียกรวมกันว่า ศีล

(๒) การพัฒนาด้านจิต และสุขภาพให้เป็นจิตใจที่ดีงาม เข้มแข็ง มีความสุข โดยมีเจตจำนงที่เป็นกุศล และมีสภาพเอื้อพร้อมต่อการใช้งานทางปัญญา เรียกสั้นๆ ว่า สมาธิ (๓) การพัฒนาด้านปัญญา ซึ่งการดำเนินชีวิตเป็นองค์รวมนั้นทั้ง ๓ ด้านนั้นต้องมีความสัมพันธ์และเชื่อมโยงถึงกันอย่างต่อเนื่อง และแนวคิดหลักไตรสิกขา สามารถนำมาพัฒนา ๔ ด้าน อันได้แก่ กายภาวนา คือ การดูแลตนเองด้วยกายภาพ ศีลภาวนา คือ การดูแลตนเองด้านสัมพันธภาพกับผู้อื่น จิตตภาวนา คือ การดูแลสภาวะจิตใจตนเอง และ ปัญญาภาวนา คือ การคิดพิจารณาทุกสิ่งอย่างรอบคอบ บุคคลที่ปฏิบัติตามหลักภาวนา ๔ ย่อมส่งผลให้มีความสุขดีตามมา เพราะเป็นการดูแลสุขภาพแบบองค์รวมอย่างแท้จริง

บทความที่ ๓ เรื่อง “ศึกษาวิเคราะห์จุดเริ่มต้นชีวิตมนุษย์ตามพระคัมภีร์ทางพระพุทธศาสนา” โดย ศ.พิเศษ อติศักดิ์ ทองบุญ ได้เสนอว่า พระคัมภีร์ทางพระพุทธศาสนาเห็นว่าความเป็นมนุษย์เริ่มขึ้นในชั้นไซโกต ถ้าไซโกตมีความหมายอย่างเดียวกับกลละ ซึ่งมีองค์ประกอบ ๓ ส่วนเข้าผสมกัน คือไข่ของแม่ผสมกับอสุจิของพ่อ และมีปฏิสนธิวิญญูณ เข้ามาร่วมด้วย หมายความว่า ไซโกตมีชีวิต จึงพัฒนาเป็นบลาสโตซิสต์ แล้วพัฒนาต่อไปเป็นเอมบริโอได้ ซึ่งสอดคล้องกับพัฒนาการของกลละเป็นอัมพุทะ เป็นต้นไปจนเป็นรูปร่างมีแขน ขา และเกิด ผม ขน เล็บ ฟัน หนัง เป็นต้น ฉะนั้น การนำไซโกต หรือชิ้นส่วนของไซโกตไปทำการทดลอง จนเป็นเหตุให้ชีวิตแตกดับ ถือว่าเป็นการฆ่าชีวิตมนุษย์ ซึ่งผิดทั้งหลักศีลธรรมของศาสนาและกฎหมายบ้านเมือง

บทความที่ ๔ เรื่อง “อรรถกถาธรรมบทในสังคมไทย” โดย รศ.ดร.สมิทธิพล เนตรนิมิตร ได้นำเสนอว่า อรรถกถาธรรมบทเป็นหนังสืออธิบายบทธรรม ที่มาในขุททกนิกาย ส่วนวันที่คณะสงฆ์ไทยใช้เป็นคู่มือเรียนบาลีเป็นสำนวนที่พระจุลลพฺพธโชสะเรียบเรียงมาจากสังคหะธรรมรัตนาวลีของพระธรรมเสนเถระ เมื่อ พ. ศ. ๑๘๐๐ ในลังกา เนื้อหาครอบคลุมพุทธธรรม โดดเด่นทางไวยากรณ์ บาลี องค์ความรู้ด้านอื่น เช่น ประวัติศาสตร์ โบราณคดี ปรัชญา เป็นต้น ผู้แต่งให้ความสำคัญไวยากรณ์ บาลี ถ้าผู้เรียนไม่เข้าใจไวยากรณ์จะไม่เข้าใจภาษาและความหมาย การอธิบายมีอุปมาอุปไมย มีตัวอย่างเพื่อให้เข้าใจชัดเจน อธิบายนามธรรมให้เห็นเป็นรูปธรรม จบลงด้วยพุทธสุภาษิต ไวยากรณ์ถือว่า เป็นมาตรฐาน อรรถกถาธรรมบทจึงเป็นแบบอย่างของผู้เรียนบาลี วิชาสัมพันธ์ไทย วิชาแปลมคธ เป็นไทย และ วิชาแปลไทยเป็นมคธ

บทความที่ ๕ เรื่อง “วิเคราะห์ ‘คำเฝ้า’ ของคนอีสานผ่านบทพระยา” โดย ผศ.ดร.ธีระพงษ์ มีไธสงค์ และ รศ.ดร.โสวิทย์ บำรุงภักดิ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์คำเฝ้าหรือคำพูดที่เป็นบทพระยา ซึ่งบอกเล่าถึงความคิด ความเชื่อและความเข้าใจของคนอีสาน โดยนำไปวิเคราะห์ผ่านด้านทั้งเก้าที่

(๘)

สินไซได้ประสบในระหว่างออกเดินป่า เมื่อนำคำว่าสินไซไปวิเคราะห์ผ่านทัศนะทางพุทธปรัชญาแล้ว สรุปลสาระสำคัญในเชิงความคิดได้ว่า ‘สินไซ’ เป็นคำเก่าหรือคำเรียกขานที่ใช้เรียกบุรุษผู้เป็นนักสู้ ยอดกตัญญู ผู้ดำเนินชีวิตและใช้ชีวิตอย่างมีสติ เป็นธรรมชาติอยู่เองที่ชีวิตของคนเราพอตัดสินใจทำอะไรสักอย่าง ความยุ่งยากและความลำบากมักจะเกิดพร้อมกับการตัดสินใจนั้นในทันที ในขณะที่ชีวิตดำเนินไปอารมณ์ความรู้สึกฝ่ายต่ำท่านเปรียบดังด้านเทพกนิรี ด้านนารีผล (ตัวแทนกามารมณ์) จะมารบกวนอยู่เสมอ แต่เพราะสินไซมีสติสัมปชัญญะคอยกำกับการดำเนินชีวิตและการใช้ชีวิต โดยการคอยตัด(สิน)อำนาจฝ่ายต่ำออกจากใจ ส่วนยักษ์กุมภังค์ถูกฆ่าตายก็เพราะเผลอใจต่ออำนาจฝ่ายต่ำ มีคำพูดที่แหลมคมสนับสนุนว่า สิ่งที่เกิดกับชีวิตเราก็คงเป็นเช่นนั้นแหละเป็นผู้ก่อ คนอื่นก่อได้แต่ไม่เท่ากับเราเป็นผู้ก่อ มันขึ้นมาด้วยตัวของเราเอง ดุ้ยักษ์กุมภังค์เป็นตัวอย่าง

บทความที่ ๖ เรื่อง “การธำรงวัฒนธรรมไทยที่มีรากฐานจากพระพุทธศาสนา” โดย รศ.ดร. ประเวศ อินทองปาน ได้เสนอว่า พระพุทธศาสนาเป็นรากฐานของวัฒนธรรมไทยและอยู่คู่กับประเทศไทย มาไม่น้อยกว่า ๒๒๐๐ ปี โดยผ่านอาณาจักรไทยโบราณและปัจจุบัน จึงก่อให้เกิดและเป็นที่มาของ วัฒนธรรมไทยด้านต่างๆ กล่าวคือ ด้านภาษาไทย ได้รับภาษาบาลี สันสกฤต ดังภาษาที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบัน ด้านวรรณกรรม เช่น ไตรภูมิพระร่วง พระมหาชนก และคัมภีร์พระพุทธศาสนาซึ่งเป็นแหล่งใหญ่ของบทประพันธ์และกวีนิพนธ์ ด้านประเพณี เช่น วันสงกรานต์ ส่วนด้านพิธีกรรม เช่น การทำบุญตักบาตร พิธีทำบุญวันสารทไทย การเทศนามหาชาติ เป็นต้น นอกจากนั้นแล้วยังมีวันสำคัญต่างๆ เช่น วันวิสาขบูชา ด้านศิลปกรรม เช่น การสร้างเจดีย์ พระปรางค์ และวัดวาอารามต่างๆ ภาพจิตรกรรมฝาผนังทั้งดงาม ละเอียดอ่อน ที่เขียนเรื่องราวในพระพุทธศาสนาและชาดกต่างๆ ด้านดนตรี ซึ่งวัดเป็นแหล่งกำเนิดและอนุรักษ์ศิลปะดนตรี ด้วยวัดเป็นศูนย์กลางชุมชน จึงเป็นแหล่งกำเนิดหรือปรากฏตัวของดนตรีในโอกาสงานต่างๆ ทั้งงานมงคลและอวมงคล แม้แต่เนื้อหาเพลงลูกทุ่งไทยในอดีตก็ได้รับอิทธิพลจากพระพุทธศาสนา รวมทั้งด้านความเชื่อเรื่องวิญญาณ ไสยศาสตร์ โหราศาสตร์ ผี เทวดา เป็นต้น ทำให้วัฒนธรรมไทยมีความเป็นเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ที่โดดเด่น

บทความที่ ๗ เรื่อง “การจัดการทรัพยากรมนุษย์เชิงกลยุทธ์” โดย ดร.วันชัย สุขตาม ซึ่งผู้เขียนได้เสนอว่า การบริหารทรัพยากรมนุษย์ได้ปรับเปลี่ยนแนวความคิดเดิมที่มีมุมมองทางด้านเน้นการควบคุม ใช้วินัยเป็นการควบคุมพฤติกรรมพนักงาน รวมศูนย์กระจายอำนาจในการตัดสินใจและมองคนเป็นปัจจัยการผลิต ปรับเปลี่ยนมาเป็นการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ต่อมา มีการบริหารคนในเชิงกลยุทธ์ในการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งถือว่าเป็นการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ ซึ่งการปรับเปลี่ยน

กระบวนการครั้งนี้ไม่ได้เป็นการแทนที่แนวคิดเดิมแต่เป็นการเพิ่มเติมในส่วนของการบูรณาการ ทำให้กรอบความคิดในการบริหารคนถูกผนวก และบูรณาการแทรกซึมไปในทุกระดับของแผนงานขององค์กร ดังนั้น นักพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ควรจะเปลี่ยนบทบาทการทำงานจากการมุ่งกิจกรรม ไปสู่การทำงานแบบมุ่งผลลัพธ์ ให้มากขึ้นกว่าเดิม ไปสู่การทำงานแบบมุ่งผลลัพธ์ให้มากขึ้นกว่าเดิม เพราะการทำงานแบบมุ่งผลลัพธ์นั้น นอกจากจะส่งผลให้องค์กรมีประสิทธิภาพขึ้นกว่าเดิมแล้ว ยังเป็นส่วนที่ทำให้สมาชิกและผู้บริหารในองค์กรเห็นคุณค่าในงานทรัพยากรมนุษย์อีกด้วย

บทความที่ ๘ เรื่อง “**เก่ง ดี มีความสุข : องค์กรในฝันกับจรรยาบรรณนักวิจัย**” โดย นางสาวรัตนทิ วิโรจน์ฤทธิ์ ได้เสนอว่า นักวิจัยที่ดีที่มีจรรยาบรรณควรมีคุณลักษณะเช่นไร ทำอย่างไรทั้งองค์กรและนักวิจัยจะอยู่ในสถานะที่เอื้อต่อกัน ทำให้นักวิจัยเป็นนักวิจัยที่เก่ง ดี และมีความสุข รวมทั้งองค์กรนั้นก็เป็นองค์กรวิจัยที่ประสบความสำเร็จและเป็นองค์กรในฝันสำหรับนักวิจัยหลายๆ คน ซึ่งเป็นบทสรุปของคุณลักษณะนักวิจัยที่เก่ง คุณลักษณะของนักวิจัยที่ดีทั้งตามรูปแบบจรรยาบรรณวิชาชีพวิจัยผสมผสานกับหลักธรรมในพระพุทธศาสนา และลักษณะขององค์กรที่ทำให้นักวิจัยทำงานอย่างมีความสุขในทุกๆ วัน

บทความที่ ๙ เรื่อง “**แนวทางการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้รูปแบบกลวิธีการสื่อสาร**” โดย นายทวีศักดิ์ ชูมา ซึ่งผู้เขียนได้เสนอว่า ปัจจุบัน บุคคลในสังคมต้องติดต่อสื่อสารและดำเนินกิจกรรมมากขึ้น และภาษาอังกฤษถูกใช้เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการหาข้อมูลต่างๆ และภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือภาษาอังกฤษ ดังนั้น จึงที่จะต้องเร่งพัฒนาทักษะในการพูดภาษาอังกฤษให้สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้จะพูดภาษาอังกฤษได้ ต้องมีองค์ประกอบ ๔ อย่าง คือ (๑) รู้ด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้าง (๒) รู้ด้านสังคม เช่น การใช้คำ การสร้างประโยคได้เหมาะสม (๓) รู้ในการใช้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อความหมายด้านการพูดและเขียน (๔) รู้ในการใช้กลวิธีในการสื่อสาร และต้องใช้ความพยายามที่จะเรียนรู้ฝึกฝนการพูดอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ผู้พูดภาษาอังกฤษควรมี ๑๒ กลวิธี เช่น พูดภาษาอังกฤษ ภาษาแม่ปนกับภาษาเป้าหมาย พูดแบบแปลคำต่อคำ สร้างคำใหม่ เพราะฉะนั้น ผู้ที่ใช้กลวิธีการสื่อสารดังกล่าว จะทำให้พูดภาษาอังกฤษได้อย่างราบรื่น ช่วยให้เกิดความเข้าใจในกระบวนการสื่อสารได้เป็นอย่างดี

บทความวิจัยที่ ๑๐ เรื่อง “**Buddhism in Thai life Thai model for Asean**” โดย Dr. Decha Kuppako ได้เสนอเป็นภาคภาษาอังกฤษ ซึ่งสรุปได้ว่า เมื่อว่าตามประวัติศาสตร์แล้ว ประชาชนคนไทยไม่สามารถอยู่โดยปราศจากพระพุทธศาสนาในฐานะที่เป็นศาสนาแห่งปัญญาซึ่งเข้า

(๑๐)

มามีบทบาทสำคัญในสังคมไทยเป็นอย่างมาก ลักษณะเฉพาะของชาวพุทธไทยที่น่าทึ่งประการสำคัญอย่างหนึ่งนั่นคือการรู้จักปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม ในฐานะที่เป็นศูนย์รวมจิตใจ พระพุทธศาสนาช่วยให้เกิดความสามัคคี ความมั่นคงและความสงบสุขของคนในชาติ ในรูปแบบของขนบธรรมเนียม ประเพณีและเทศกาลต่างๆ ซึ่งช่วยให้กลุ่มต่างๆ สามารถอยู่กันได้อย่างสมัคสมานสามัคคี ในความเป็นจริง ชีวิตของชาวไทยได้เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนาตั้งแต่เกิดกระทั่งตาย จนไม่สามารถแยกออกจากกันได้ ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า แบบอย่างการดำรงชีวิตแบบไทย สามารถยึดเป็นแบบอย่างแห่งการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข ในสังคมที่ใหญ่ขึ้นซึ่งเรียกว่า ประชาคมอาเซียนนี้

สำหรับรายละเอียดบทความทั้งหมดนี้ ผู้ใคร่ต่อการศึกษา สามารถค้นหาได้จากบทความดังกล่าวในวารสารเล่มนี้ และพบกันอีกในวารสารมหาจุฬาราชการ ปีที่ ๓ ฉบับที่ ๒ กรกฎาคม-ธันวาคม ๒๕๕๙

(พระมหาพรหม ธรรมหาโส, รศ.ดร.)

บรรณาธิการ

วารสารมหาจุฬาราชการ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทบรรณาธิการ	(๖)
พุทธวิธีการบริหารจัดการทางรัฐประศาสนศาสตร์	
พระเทพปริยัติเมธี, ผศ.ดร.	๑
หลักพุทธธรรมกับการดูแลสุขภาพแบบองค์รวมในผู้สูงอายุ	
พระสุนทรกิตติคุณ, ผศ.	๑๑
ศึกษาวิเคราะห์จุดเริ่มต้นชีวิตมนุษย์ตามทฤษฎีทางพระพุทธศาสนา	
ศ.พิเศษอดิศักดิ์ ทองบุญ	๒๖
อรรถกถาธรรมบทในสังคมไทย	
รศ.ดร.สมิทธิพล เนตรนิมิตร	๓๖
วิเคราะห์ “คำเว่า” ของคนอีสานผ่านบทพระยา	
ผศ.ดร.ธีระพงษ์ มีไธสงค์ และ รศ.ดร.โสวิทย์ บำรุงภักดิ์	๕๒
การดำรงวัฒนธรรมไทยที่มีรากฐานจากพระพุทธศาสนา	
รศ.ดร.ประเวศ อินทองปาน	๖๘
การจัดการทรัพยากรมนุษย์เชิงกลยุทธ์	
ดร.วันชัย สุขตาม	๘๖
เก่ง ดี มีความสุข : องค์กรในฝันกับจรรยาบรรณนักวิจัย	
รัตน์ที วิโรจน์ฤทธิ์	๑๐๕
แนวทางการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้รูปแบบกลวิธีการสื่อสาร	
ทวิศักดิ์ ชูมา	๑๒๕
Buddhism in Thai life Thai model for Asean	
Dr.Decha Kuppako	๑๓๘
บทวิจารณ์หนังสือ คิดบวก : พลังความคิดที่ยิ่งใหญ่ พลิกสู่ชัยชนะอย่างน่าทึ่ง	๑๕๙
สุชนา ศิริธัญญาร	

(๑๒)

ภาคผนวก

- คำแนะนำสำหรับผู้เขียน	๑๖๖
- แบบฟอร์มการส่งต้นฉบับเพื่อพิจารณานำลงในวารสารมหาจุฬาริชาการ	๑๗๒
- หลักเกณฑ์ในการลงตีพิมพ์ต้นฉบับของวารสารมหาจุฬาริชาการ	๑๗๔
- ขั้นตอนการดำเนินงานของวารสารมหาจุฬาริชาการ	๑๗๕